

Βεροίας Παντελεήμων: Να μιμηθούμε τις αρετές της Παναγίας - Πανηγυρίζει ο Ιερός Ναός του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου στη Νάουσα

Μητροπολιτικό Έργο / Ι.Μ. Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας

© Kosmas Karagiannis IMBNK

Ο Μητροπολίτης Βεροίας, Ναούσης και Καμπανίας κ. Παντελεήμων χοροστάτησε χθες στον Εσπερινό και κήρυξε τον θείο λόγο στον πανηγυρίζοντα Ιερό Ναό του Ευαγγελισμού της Θεοτόκου Ναούσης.

Ο Σεβασμιώτατος κ. Παντελεήμων κηρυτοντας τον θείο λόγο ανέφερε μεταξύ άλλων: «Ἡ σοφία ὠκοδόμησεν ἑαυτῇ οἶκον καὶ ὑπέστη στήλους ἑπτὰ».

Ἡ σοφία οἰκοδόμησε γιὰ τὸν ἑαυ-τό της οἶκο καὶ τὸν στήριξε σὲ ἑπτὰ στήλους, λέγει ὁ σοφός Σο-λο-μών.

Σοφία εἶναι ὁ ἴδιος ὁ Χριστός, ὅπως μᾶς βεβαιώνει ὁ ἀπόστολος Παῦλος,

ἀπο--κα-λώντας τον «Θεοῦ δύναμιν καὶ Θεοῦ σοφίαν». Καὶ ὅταν ἀποφάσισε ὁ Χριστὸς νὰ ἔλθει στὴ γῆ γιὰ τὴ σωτηρία τῶν ἀν-θρώ-πων, ἀποφάσισε νὰ ἔλ-θει ὡς ἄν-θρω-πος καὶ νὰ κατοικῆ-σει στὰ σπλάγ-χνα τῆς Κε-χα--ριτωμένης Κό-ρης τῆς Ναζαρέτ, τῆς Πα-να-γίας Μη-τέρας του.

Ἡ Πανα-γία μας εἶναι, λοιπόν, ὁ οἶ-κος, τὸν ὁ-ποῖο οἰκοδό-μη-σε ἡ Σο-φία τοῦ Θεοῦ γιὰ νὰ κατοικήσει. Καὶ ὅπως κάθε οἰκοδό-μημα στηρί-ζε--ται σὲ θε-μέ--λια, ἔτσι καὶ ὁ οἶκος τῆς σοφίας τοῦ Θεοῦ στηρί-χθηκε, κατὰ τὸν σοφὸ Σολομῶντα, σὲ ἑπτὰ στύλους, πού ἀντιστοιχοῦν σὲ ἑπτὰ ἀρετές, οἱ ὁποῖες κο-σμοῦ-σαν τὴν Ὑπεραγία Θεοτόκο.

Ποιες εἶναι ὅμως αὐ-τές οἱ ἀρετές;

Εἶναι πρωτίστως ἡ **πί-στη** στὸν Θεό. Ὅταν ὁ ἀρχάγγε-λος Γαβριήλ τὴν ἐπισκέφθηκε κατὰ τὴν ἡμέρα τοῦ Εὐαγγε-λι-σμοῦ καὶ τῆς εἶπε ὅτι θὰ γίνει Μη-τέρα τοῦ Θεοῦ, ἡ Πα-να-γία δέν ἀμφέβαλε γιὰ τὴν ἀλή-θεια τῶν λε--γομένων του, δέν ἀμ-φι-σβή-τη-σε τὴ διαβεβαίω-σὴ του γιὰ τὴν ἐπενέργεια τοῦ Πανα-γίου Πνεύμα-τος. Πίστευσε μὲ ἀπλότητα καὶ πα-ρέμεινε σταθερὴ στὴν πίστη της ἀκό--μη καὶ ὅταν εἶδε τὸν Υἱὸ της κρεμᾶμενο ἐπὶ τοῦ Σταυροῦ.

Δεύτερος στύλος εἶναι ἡ **ὑπακοή** πού ἐξαρτᾶ-ται ἀπὸ τὴν πίστη. Δέν πίστευσε ἡ Παναγία μόνο στό πα-ρά---δοξο γε-γονός πού τῆς ἀποκά-λυ-ψε- ὁ ἀρχάγ-γε-λος, ἀλλὰ καὶ ὑπά-κουσε χωρὶς ἐν-δοιασμούς στό θέ-λη-μα τοῦ Θεοῦ: «ἰδού ἡ δούλη Κυ-ρίου, γένοιτό μοι κα-τά τό ρῆμα σου», εἶπε.

Τρίτος στύλος είναι ή **ταπεινώση**. Άν και ά-ξι-ώθηκε από τόν Θεό ή Παναγία Παρθένος αύ-τής τής μο-να--δικής χά-ριτος, νά γί-νει δηλαδή Μητέ-ρα του Θεοῦ, δέν ύπε-ρη-φα-νεύθηκε πο--τέ γι' αύτήν, αλλά δια-κόνησε τα-πει-νά και σιωπη-λά τό μυστή-ριο τής θεί-ας οί-κο-νο-μίας.

Τέταρτος στύλος είναι ή **καθαρό-της τής ζωής της**. Ό Θεός δέν μπο-ρεϊ νά συνυπάρχει μέ τήν άμαρτία και τήν άκα-θαρ--σία τής ψυχής. Γι' αύτό και έπέλεξε τήν πά-ναγνη Κό-ρη τής Ναζαρέτ για νά ένοικήσει στα σπλάγ-χνα της. Γιατί ή Παναγία μας ζώντας μέ--σα στον ναό του Θε-οῦ, στα Άγια τῶν Άγί-ων, είχε δια-τηρήσει τήν ψυχή και τό σῶμα της καθαρά από τόν κόσμο και τήν άμαρτία.

Πέμπτος στύλος είναι ή **μελέτη του νόμου του Θεοῦ**. Σέ όλη της τή ζωή ή Παναγία μας είχε ως έν-τύ-φημα τή μελέτη του νόμου του Θεοῦ. Αντί άλλ-λων κοσμι-κῶν και άμαρ-τω--λῶν άπασχολήσεων, προτιμοῦ-σε νά μελετᾶ τόν νόμο του Θεοῦ πού φώ-τιζε, όπως λέγει και ό ψαλ-μω-δός Δαβίδ, τόν δρόμο τής ζωής της.

Έκτος στύλος είναι ή **προσευχή**. Τήν συνδύαζε ή Παναγία μας μέ τή με---λέτη του νόμου του Θεοῦ. Ήταν τό στή-ριγμα και ή έπι-κοινω-νία της μέ τόν Θεό σε όλη της τή ζωή.

Έβδομος στύλος ήταν ή **άφο-σίω-σή** της στον Θεό. Ή Παναγία δέν έκτελοῦσε τίς έντολές και τό θέ-λη-μα του Θεοῦ έπι-λεκτικά, όπως συ-χνά κάνουμε έμεϊς οί άν-θρωποι, πού τίς άκολου-θοῦ---με, όταν δέν προσ-κρού--ουν στα συμφέ-ρο-ν-τα

καί τίς ἀδυναμίες μας. Ἐκείνη εἶχε τό θέ--λημα τοῦ Θεοῦ ὡς πρώ-τιστη προ-τεραιό-τη-τα τῆς ζωῆς της. Καί αὐτό ἦταν πού εἴλκυσε τόν Θεό νά ἐπι-βλέψει ἐπ' αὐ--τήν, διότι, ὅπως λέ-γει καί ὁ ἴδιος «ἐπί τίνα ἐπιβλέ-ψω, εἰ μή ἐπί τόν ταπει-νόν καί ἡσύ-χιον καί τρέμοντά μου τούς λό-γους;»

Αὐτοί εἶναι, λοιπόν, οἱ ἐπτά στύ-λοι ἐπάνω στούς ὁ-ποί-ους ὁ Θεός οἰκοδό-μη-σε τόν οἶκο του, τήν Πα-να-γία μας, ἡ ὁποία καί δι-καίως ὑμνεῖται ὄχι ἀ-πλῶς ὡς οἶκος τοῦ Θεοῦ, ἀλλ' ὡς «παλά-τι-ον τοῦ πάν-των βασι-λέ-ως».

Καί μᾶς τούς θυμίζει σήμερα ἡ Ἐκ-κλησία μας, παραμονή τῆς με-γάλης ἑορτῆς τοῦ Εὐαγγελισμοῦ της, διότι ἐάν ἡ Παναγία μας ὑπῆρ-ξε ὁ κατ' ἐξοχήν οἶκος τοῦ Θεοῦ, ὁ Θεός ζητᾶ νά κα-ταστήσει καί τόν κα-θένα ἀπό ἐμᾶς οἶ-κο του. Ζητᾶ νά κα-τοι-κήσει μέ-σα στήν ψυχή μας καί νά τήν μετα-ποι-ή-σει σέ ναό ἁγιοῦ του, προκειμέ-νου νά μᾶς ὁδηγήσει στή σωτηρία.

Ἄρκεϊ ἐμεῖς νά ἀκολου-θήσου-με τό παράδειγμα τῆς Ὑπεραγίας Θεοτό-κου. Νά προσπαθήσουμε νά μιμη-θοῦμε τίς ἀρετές της. Νά ἀγω-νι-σθοῦμε γιά νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τό θέλημα τοῦ Θεοῦ, τό ὁποῖο θά πρέ-πει νά μελετοῦμε, ὥστε νά γνω-ρί-ζουμε ποῦ βαδίζουμε καί νά μήν παρασυρόμεθα ἀπό ὅσα ἀκούονται καί λέγονται σήμερα. Ἐμεῖς θά πρέ--πει νά ζοῦμε σύμφωνα μέ τήν ὀρθό-δοξη πίστη πού μᾶς παρέ-δω-σαν οἱ πατέρες μας, τούς ὁποίους τιμοῦμε σήμερα καί αὔριο, γιά νά ἔχουμε πάντοτε τήν εὐλογία καί τή χάρη τῆς Παναγίας μας καί στή ζωή μας ἀλλά καί στήν πατρίδα μας.

© Kosmas Karagiannis IMBNK